Af: Ellen Louise Kristensen, chefredaktør - redaktoer@dsam.dk

Det er ikke et spørgsmål om sort eller hvidt

Der er gået syv år, siden jeg for første gang satte mig til tasterne for at skrive en leder til Practicus. Det har været et privilegium at få lov. Jeg vil gerne sige en stor TAK til alle jer, som har bidraget med artikler og opbakning til Practicus, og alle jer, der har læst med. Nu, 34 udgivelser senere, glæder jeg mig over at byde hjertelig velkommen til Mireille Lacroix som ny chefredaktør.

Hvad er egentlig de almenmedicinske kerneopgaver? Det spørgsmål stillede jeg i min første leder. Kerneopgaverne er jeg ikke længere i tvivl om. Nu går min tvivl mere på vilkårene for at løse dem.

Et politisk flertal vil løse lægemanglen ved at tage forhandlingsretten fra os. Så vi fremover har den økonomiske risiko, men begrænset indflydelse på drift og faglighed.

Det er ikke mærkeligt, at politikere kan se en strategisk fordel i at tale om de magelige praktiserende læger, der ikke vil flytte måsen fra deres velbjergede klinikker i byerne. Det højner forargelsen i medierne og hos vælgerne. Det er mere mærkeligt, at retorikken er kommet imellem os, hvor den skaber splittelse og gør mere skade end gavn. Vi bidrager endda selv til den.

Vi er hver især praktiserende læge for det menneske, der går ind i vores konsultation. Og vores faglighed burde betyde, at vi ikke på forhånd dømmer nogen ude.

Det er et kæmpe fagligt svigt af vores patienter, hvis vi som default accepterer, at spørgsmålet om lægedækning kan reduceres til en diskussion om land og by. Ung eller gammel. Nem eller svær. Det er et svigt, hvis vi uden videre går med på idéen om, at sygdom så nemt kan relativiseres ud fra postnummer.

Sygdom findes alle steder. En ældre ryger med KOL kan ikke få vejret hverken på Møn eller i Ålborg. En ung med depression føler sig lige trist i Ribe og i Roskilde. Et barn med anoreksi spiser lige lidt i København og i Rønne.

Fysisk sygdom kan være invaliderende, uanset hvor man bor. Sociale problemer kan slå benene væk under os alle. Mistrivsel og psykisk sygdom rammer børn, yngre og ældre. For nogle kan det endda være livstruende. Uanset hvor de bor.

Hvis vi understøtter den politiske polariseringsdagsorden, medvirker vi til et generationstyveri, hvor børnene og de yngre generationer betaler prisen. Vi skal ikke på den måde sælge ud af vores faglighed. Heller ikke i en krisetid som denne. Det løser intet.

Vi skal stå sammen og adressere, at nogle helbredsproblemer trækker flere ressourcer end andre, at vi skal kunne løse kerneopgaverne, uanset hvor vi praktiserer, og at vi skal have ret til at prioritere, hvis 5000 læger skal imødekomme fremtidens behov for en læge til alle.

Og det håber jeg, at vi skal. //

Lederen skrives på skift af chefredaktør og FYAM-redaktør. Lederen er et udtryk for skribentens holdning og udtrykker ikke nødvendigvis DSAM's holdning.